

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobců **a) Ing. J. L.** a **b) Ing. P. L.**, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Prokešovo nám. 8, za účasti I) Ing. E. G. a II) Ostravských vodáren a kanalizací a.s., se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Nádražní 28/3114, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2013 č.j. SMO/165848/13/Správ/Bo, ve věci dodatečného povolení stavby,

takto:

- I. Žaloba se v části, v níž se žalobci domáhají zrušení územního souhlasu vydaného Úřadem městského obvodu Slezská Ostrava dne 4.4.2011 pod č.j. SLE/14380/11/ÚPaSŘ/Kul, **vylučuje** k samostatnému projednání.
- II. Žaloba se v části, v níž se žalobci domáhají ochrany svých práv v souvislosti s opravou územního souhlasu ze dne 4.4.2011 č.j. SLE/14380/11/ÚPaSŘ/Kul, o níž byli vyrozuměni dopisem Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava ze dne 24.6.2013 sp. zn. SLE/31523/12/ÚPaSŘ, se **vylučuje** k samostatnému projednání.

- III. Ve zbývajících částech se žaloba **zamítá**.
- IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2013 č.j. SMO/165848/13/Správ/Bo, kterým bylo zrušeno usnesení Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava ze dne 29.1.2013 č.j. SLE/03131/13/ÚPaSŘ/Hol, jímž bylo přerušeno řízení o žádosti zúčastněné osoby I o vydání dodatečného povolení stavby „vodovodní přípojka“ na pozemku parc. č. X v k.ú. Muglinov do doby pravomocného rozhodnutí ve věci vedené Okresním soudem v Ostravě pod sp. zn. 61C/71/2013 a řízení bylo zastaveno.

V podané žalobě žalobci namítli tyto žalobní body:

- 1) V důsledku napadeného rozhodnutí byl usnesením správního orgánu I. stupně změněn územní souhlas ze dne 4.4.2011 tak, že výčet pozemků, na nichž lze stavbu umístit, byl rozšířen o pozemek parc. č.X. O tomto úkonu byli žalobci vyrozuměni dopisem správního orgánu I. stupně ze dne 24.6.2013 sp. zn. SLE/31523/12/ÚPaSŘ, jenž jim byl doručen dne 8.7.2013. Žalobci uvedli, že změny v územním souhlasu ze dne 4.4.2011 učiněné ex post považují za zásah do jejich práv.
- 2) Žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně uvádí, že teprve po vydání územního souhlasu a provedení přípojek se geodetickým zaměřením zjistilo umístění vodovodní přípojky částečně na pozemku parc. č. X a částečně na pozemku parc. č. X a dále uvedl, že v době vydání územního souhlasu nebyl znám nesoulad mezi katastrální mapou a technickou mapou společnosti Ostravské vodovody a kanalizace. Žalobci mají za to, že tato tvrzení žalovaného jsou nepravdivá, neboť již v dokumentaci, která byla součástí žádosti o územní souhlas s umístěním přípojek, je v technické zprávě v bodě V uvedeno, že vodoměrná šachtička bude osazena před oplocením na veřejně přístupném pozemku. Společnost Ostravské vodovody a kanalizace pak dne 10.7.2013 žalobcům potvrdila, že nesoulad mezi katastrální mapou a technickou mapou v dané lokalitě není a nikdy nebyl. Tvrzení žalovaného je tedy nepravdivé a zavádějící.
- 3) Stavebník mohl podle stavebního úřadu podat žádost o dodatečné povolení stavby do 20.9.2012. Tento termín však nedodržel, neboť žádost o dodatečné povolení stavby byla podána podle podacího razítka u stavebního úřadu až dne 21.9.2012. Podle žalobců tedy řízení mělo být ukončeno z důvodu včasného nepodání žádosti a celé další řízení je zmatečné.
- 4) Žalobci namítli, že stavba vodovodní přípojky tak, jak byla povolena územním souhlasem ze dne 4.4.2011, nebyla realizována. Žalobci provedli 10.7.2013 na

svém pozemku parc. č. X výkop do hloubky cca 1,5 m v místě, kde mělo být potrubí uloženo a zjistili, že se tam nenachází. Dospěli proto k závěru, že stavba nebyla realizována podle územního souhlasu, jehož platnost byla 12 měsíců ode dne 4.4.2011. Také proto jim připadá zmatečné opravovat územní souhlas, který nebyl realizován.

- 5) V další části žaloby žalobci rekapitulovali postup stavebníka při podání žádosti o územní souhlas v roce 2011 včetně uzavření kupní smlouvy ze dne 31.1.2011 mezi nimi a stavebníkem o koupi mj. pozemku parc. č. X a okolností vkladu tohoto jejich vlastnictví do katastru nemovitostí. Poukázali také na pochybení stavebního úřadu, který vydal územní souhlas, aniž by měl dostatečné podklady ohledně vlastnictví pozemku parc. č. X.
- 6) Žalobci mají za to, že použití ust. § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád) k němuž dospěl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, není možné, neboť doplnění územního souhlasu nevzniklo na základě chyby stavebního úřadu, ale na základě úmyslně nepravdivého situačního výkresu doloženého stavebníkem. Územní souhlas vydaný 4.4.2011 řešil transport vody z jednoho pozemku na druhý, přičemž oba pozemky byly ve vlastnictví stavebníka. Nyní jde však o zcela jiný stav, když zdroj vody včetně vodoměrné šachty je umístěn na pozemku parc. č. X a ne na pozemku parc. č. X. Legalizací přípojky na pozemku parc. č. X by došlo k tomu, že by na pozemek žalobců parc. č. X byla přivedena voda, která by následně měla přes tento pozemek být transportována. Tento stav neřešil původní územní souhlas ze dne 4.4.2011, a proto musí být podle žalobců řešena nejen otázka přivedení vody z jiného pozemku na jejich pozemek, ale také voda stočná. Voda stočná je dle územního souhlasu ze dne 4.4.2011 zavedena do kanalizační šachty, která je v současnosti ve výhradním vlastnictví žalobců. Legalizací přívodu vody a následného vypouštění odpadní vody do majetku žalobců tak dochází ke škodě na něm, neboť kanalizační šachta je zanášená z cizího zdroje, musí být udržována a čištěna na náklady žalobců.

Žalovaný se k podané žalobě nevyjádřil, toliko předložil krajskému soudu na výzvu správní spisy.

Žalobci v podání ze dne 20.10.2014 doručeném krajskému soudu dne 21.10.2014 rozšířili žalobu takto:

- a) Doplnění územního souhlasu ze dne 4.4.2011 o pozemek parc. č. X, které provedl na základě napadeného rozhodnutí žalovaného správní orgán I. stupně, považují žalobci za protiprávní akt. Poukázali dále na skutečnosti, které byly zjištěny dne 8.8.2014 v rámci šetření na místě samém ohledně předmětné vodovodní přípojky a kanalizační přípojky.
- b) Žalobci navrhli zrušení územního souhlasu ze dne 4.4.2011 včetně jeho následného doplnění pro zmatečnost.

Posouzením obsahu žaloby a jejího doplnění ze dne 20.10.2014 dospěl krajský soud k závěru, že žalobci se domáhají přezkoumání zákonnosti, resp. postupu správních orgánů ve vztahu ke třem úkonům správních orgánů, a to

- přezkoumání zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2013 č.j. SMO/165848/13/Správ/Bo,
- přezkoumání zákonnosti úkonu správního orgánu I. stupně, jímž došlo k doplnění územního souhlasu ze dne 4.4.2011 o pozemek parc. č. X,

- přezkoumání zákonnosti územního souhlasu vydaného správním orgánem I. stupně dne 4.4.2011.

Jakkoliv spolu označená rozhodnutí, resp. postupy správních orgánů věcně souvisí, jejich projednání ve společném řízení krajský soud neshledal vhodným jednak pro časový odstup v jejich vydání a jednak pro rozdílnost v charakteru rozhodnutí, resp. úkonů správního orgánu. Krajský soud proto ve smyslu ust. § 39 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.) vyloučil výrokem I a výrokem II tohoto rozsudku zde specifikované úkony správního orgánu, a to každý jednotlivě, k samostatnému projednání.

V zbývající části žaloby, tj. v části týkající se přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2013 č.j. SMO/165848/13/Správ/Bo, krajský soud přezkoumal toto rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že osoba zúčastněná na řízení I) jako stavebník (dále jen stavebník) podala elektronicky dne 20.9.2012 u správního orgánu I. stupně – Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen stavební úřad) žádost o dodatečné povolení stavby. Současně požádala o prodloužení lhůty k doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby. Stejná žádost byla podána na podatelnu stavebního úřadu dne 21.9.2012. Výzvou ze dne 27.9.2012 vyzval stavební úřad stavebníka k doplnění žádosti o dodatečné povolení o konkrétně vyjmenované podklady a údaje. Podáním ze dne 19.11.2012 vyjádřili žalobci své stanovisko k žádosti, v němž uvedli, že jsou vlastníky vodovodních přípojek, a proto stavební úřad musí zohlednit v řízení také jejich námítky. Žalobci upřesnili, že na základě kupní smlouvy ze dne 30.1.2012 jsou vlastníky pozemku parc. č. X a navrhli, aby řízení o dodatečném povolení stavby přípojek na pozemku parc. č. X bylo uzavřeno s tím, že přípojky nelze dodatečně povolit, neboť není žádná možnost napojení na potrubí, které by bylo považováno za přípojku ve vlastnictví stavebníka, neboť potrubí na pozemku parc. č. X, je již ve vlastnictví žalobců. Oznámením ze dne 30.11.2012 bylo zahájeno řízení o dodatečném povolení stavby vodovodní přípojky na pozemku parc. č. X. Podáním ze dne 27.12.2012 žalobci v reakci na oznámení o zahájení řízení vyjádřili svůj nesouhlas, že by měla být stavba dodatečně povolena. Argumentovali v podstatě shodným způsobem jako v následně podané správní žalobě. Podáním ze dne 7.1.2013 žalobci požádali o přerušení řízení do vyřešení otázky vlastnictví vodovodní a kanalizační přípojky. Uvedli, že dne 23.12.2012 byla podána žaloba na „uspořádání poměrů“, která je vedena u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 61 C 71/2013. Dne 29.1.2013 pod č.j. SLE/03131/13/ÚPaSŘ/Hol vydal stavební úřad usnesení, kterým řízení ve věci žádosti o dodatečné povolení stavby přípojky na pozemku parc. č. 228/28 přerušil do doby pravomocného rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 61 C 71/2013. Proti tomuto usnesení podal stavebník odvolání, o němž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného tak, že rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a řízení zastavil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že stavební úřad vedl řízení o dodatečném povolení stavby, ačkoliv je vést neměl. Územní souhlas ze dne 4.4.2011 s umístěním stavby „vodovodní přípojka a kanalizační přípojka pro budoucí rodinný dům na pozemcích parc. č. X, X a X v k.ú. Muglinov“ (dále jen územní souhlas) ve výčtu pozemků dotčených stavbou

neobsahuje pozemek parc. č. X. Ze správního spisu však dle žalovaného plyne, že stavební úřad nepochybil, když nezahrnul do výčtu stavbou dotčených pozemků označený pozemek, neboť v době vydání mu nebyl znám nesoulad mezi katastrální mapou a technickou mapou společnosti Ostravské vodárny a kanalizace, která mj. potvrdila zřízení vodovodní přípojky a obsazení vodoměru v šachtici na pozemku parc. č. X a X a také ve vyjádření ze dne 21.3.2011 posuzovala dokumentaci k realizaci vodovodní přípojky pouze na pozemcích parc. č. X. Podle žalovaného v současnosti probíhající občanskoprávní soudní řízení o uspořádání poměrů mezi žalobci a stavebníkem není ve věci rozhodné, neboť přípojky byly z územního hlediska již posouzeny, umístěny a také provedeny. Stavební úřad proto měl řízení zahájené podáním žádosti o dodatečné povolení stavby zastavit podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť žádost se stala bezpředmětnou (ust. § 48 odst. 2 správního řádu), když totéž právo a z téhož důvodu lze téže osobě přiznat pouze jednou. Stavebník měl být poučen, že vodovodní přípojka je umístěna územním souhlasem a dalšího opatření již není zapotřebí. Dále žalovaný vyslovil, že ve vztahu k územnímu souhlasu stavební úřad bude postupovat podle ust. § 156 odst. 1 správního řádu a usnesením poznamenaným do spisu doplní výčet pozemků o pozemek parc. č. X. Součástí správního spisu je také územní souhlas ze dne 4.4.2011 č. 74/2011 s umístěním stavby „Vodovodní přípojka a kanalizační přípojka pro budoucí rodinný dům na pozemcích parc. č. X v k.ú. Muglinov“. Stavební úřad v něm charakterizoval druh, rozsah a účel umísťované stavby tak, že jde o vodovodní přípojku, která bude napojena na stávající vodovodní řad a dále bude osazen vodoměr umístěný v tubusové vodoměrné šachtě. Dále uvedl, že stavba kanalizační přípojky pro odvádění splaškových a dešťových vod bude napojena do veřejné kanalizace, přičemž přípojka bude napojena do stávající revizní šachty na kanalizační přípojce sousedního rodinného domu č. X. Jako pozemky, na nichž bude umístěna stavba, jsou uvedeny pozemky parc. č. X.

Krajský soud se prvotně zabýval důvodností žalobního bodu č. 6), v němž žalobci konkretizovali žalobní tvrzení o dotčení svých práv. Žalobci mají za to, že dodatečným povolením stavby vodovodní přípojky na pozemku parc. č. X dojde nejen k legalizaci stavby na tomto pozemku, ale také se otevře faktická možnost užívání realizované stavby. Tím budou dotčeni ve svých právech jednak proto, že dle svého tvrzení jsou vlastníky vodovodní přípojky a jednak proto, že bude zprovozněna také kanalizační přípojka, jež ústí do šachtice vybudované na jejich pozemku, což na ně bude klást větší nároky z hlediska její údržby a dojde k jejímu většímu opotřebení. Na základě obsahu správního spisu dospěl krajský soud k závěru, že žalobci tímto tvrzením neprokázali, že jsou napadeným rozhodnutím dotčeni ve svých právech. Z územního souhlasu ze dne 4.4.2011 jednoznačně vyplývá, že předmětem souhlasu jsou jednak vodovodní přípojka a jednak kanalizační přípojka. Ze situačního výkresu z listopadu 2012 vyplývá, že kanalizační přípojka je umístěna toliko na pozemcích parc. č. X. Nezasahuje tedy vůbec na pozemek parc. č. X. Tento pozemek je ve vlastnictví obce a ze spisové dokumentace je zřejmé, že na něm je umístěn vodovodní řad. Vodovodní přípojka povolená tímto územním souhlasem byla sice skutečně povolena pouze na pozemcích parc. č. X (tedy stejně jako přípojka kanalizační), ale současně bylo jako rozsah a účel její stavby vymezeno napojení na stávající vodovodní řad, jak doslovně vyplývá z územního souhlasu. Z tohoto účelu stavby lze jednoznačně dovodit, že souhlas s umístěním stavby měl také zahrnovat pozemek parc. č. X, na němž se nachází vodovodní řad, na který bude přípojka napojena. Tomuto závěru také plně odpovídá stav vyplývající ze situačního výkresu,

z něhož plyne, že vodovodní přípojka nemůže být ukončena na pozemku parc. č. X, neboť by nemohla být na vodovodní řad, jenž se nachází na pozemku prac. č. X, napojena. Na základě uvedeného se jeví zcela opodstatněným závěr, že vydaný územní souhlas ze dne 4.4.2011 je co do výčtu pozemků neúplný, když ve vztahu k vodovodní přípojce je funkčně nezbytný také pozemek parc. č. X. Zvolil-li za daného stavu žalovaný v napadeném rozhodnutí jako prostředek nápravy vydání usnesení ve smyslu ust. § 156 odst. 1 správního řádu, nelze proti tomuto postupu ničeho namítat. Územní souhlas je svým charakterem jiným úkonem správního orgánu ve smyslu části čtvrté správního řádu, tj. úkonem, který nemá povahu rozhodnutí ve věci ani usnesení, proti kterým by bylo možné uplatňovat (řádné nebo mimořádné opravné či dozorčí prostředky podle části druhé a třetí správního řádu), a proto je aplikace ust. § 156 odst. 1 možná. Z výše popsaných důvodů územní souhlas ze dne 4.4.2011 trpí vadou nedostatečného výčtu pozemků, která ve svém důsledku způsobuje jeho nevykonatelnost a kterou zároveň lze opravit. Realizací procesního nástroje nápravy ve smyslu ust. § 156 odst. 1 správního řádu nemohlo dojít k újmě na straně žalobců, neboť na pozemku v jejich vlastnictví byla příslušná část vodovodní přípojky realizována již dříve a pozemek parc. č. X je pozemkem ve vlastnictví obce. Rovněž tvrzení žalobců, že jejich práva budou dotčena v souvislosti se zprovozněním kanalizační přípojky, nemůže ve vztahu k napadenému rozhodnutí obstát, jelikož zprovoznění vodovodní a tím také kanalizační přípojky je až důsledkem napadeného rozhodnutí, resp. následné opravy územního souhlasu formou usnesení dle § 156 odst. 1 správního řádu provedené na základě závazného názoru žalovaného stavebního úřadu. Samotné napadené rozhodnutí žalovaného se kanalizační přípojky vůbec nedotýká, neboť na pozemku parc. č. X má být legalizována zbývající část toliko vodovodní přípojky a nikoliv přípojky kanalizační. Dotčení práv žalobců tak, jak jimi byla specifikována v bodě 6) žaloby, by mohlo nastat až zprovozněním stavby a nikoliv napadeným rozhodnutím, které vede toliko k nápravě zřejmého nedostatku ve vydaném územním souhlasu. Žalobní bod č. 6) tedy krajský soud shledal nedůvodným, jak co do tvrzení o dotčení práv žalobců, tak co do námítky proti použití postupu dle ust. § 156 odst. 1 správního řádu.

Jelikož krajský soud neshledal dotčení práv žalobců napadeným rozhodnutím, nezabýval se ani žalobními body 2) a 3) pro nadbytečnost. Případnými procesními pochybeními žalovaného se lze zabývat jen v případě důvodnosti žaloby z hlediska dotčení práv žalobců. Taková situace v posuzované věci nenastala.

Krajský soud se nezabýval ani tvrzeními obsaženými v žalobním bodě 5), neboť ta se vztahují k okolnostem vydání územního souhlasu v roce 2011, která jsou pro přezkoumání napadeného rozhodnutí zcela právně bezvýznamná. Žaloba byla v části vztahující se k přezkumu územního souhlasu ze dne 4.4.2011 výrokem I tohoto rozsudku vyloučena k samostatnému projednání.

Žalobní tvrzení obsažené v bodě 4) žaloby nemohl krajský soud zohlednit, neboť ve smyslu ust. § 75 odst. 1 s.r.s. je zavázán při přezkoumání rozhodnutí správního orgánu vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žalobní bod 1) se pak vztahuje k ochraně práv žalobců v souvislosti s opravou územního souhlasu ze dne 4.4.2011, přičemž žaloba v této části byla rovněž vyloučena (výrok II tohoto rozsudku) k samostatnému projednání.

Na základě shora uvedené právní argumentace krajský soud žalobu v části směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2013 č.j. SMO/165848/13/Správ./Bo v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec běžných úředních povinností s tímto řízením nevznikly.

Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí uložil soud, případně na její návrh z důvodů hodných zvláštního zřetele. V posuzované věci podle obsahu soudního spisu žádné takové skutečnosti nenastaly.

Poučení: Proti výrokům I a II tohoto rozsudku **nejsou** přípustné opravné prostředky.

Proti výrokům III – V tohoto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 30. ledna 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu